

Izrael zrýchľuje etnické čistky Palestínčanov, medzinárodné spoločenstvo musí zastaviť anexiu Západného brehu

30.6.2026 - | Amnesty International Slovensko

Súčasná izraelská vláda výrazne zrýchľila a rozšírila opatrenia smerujúce k anexii.

- Kampaň etnického čistenia nevedú jednotliví osadníci ani takzvaní extrémistickí ministri, je to štátna kampaň.
- Znasobuje sa osadnícke násilie podporované štátom, ktoré terorizuje a vyháňa tisíce Palestínčanov a Palestínčaniek s cieľom zobrať ich pôdu.
- Palestínske komunity stále čelia bezprostrednej hrozbe vysídlenia; tým, ktoré už vyhnali z domova, musí byť poskytnutá ochrana.
- Štáty musia zastaviť obchodné, investičné a ďalšie formy spolupráce, ktoré napomáhajú nezákonnej okupácii, apartheidu a etnickým čistkám. Musia tiež zaviesť sankcie voči zodpovedným štátnym predstaviteľom a predstaviteľkám Izraela.

Tichá alebo otvorená podpora izraelských zločinov vrátane genocídy a apartheidu zo strany medzinárodného spoločenstva, ako aj jeho zlyhanie pri prijímaní rozhodných opatrení na ich zastavenie majú hrozivé dôsledky. Povzbudili izraelské orgány k stupňovaniu brutálnej kampane násilného vysídľovania Palestínčanov a rozširovania svojej kontroly nad územím na Západnom brehu Jordánu. Amnesty International v novej správe podrobne opisuje, ako izraelské orgány zrýchľujú anexiu prostredníctvom kampane etnických čistiek. Kampaň sa zameriava na vysídľovanie palestínskych beduínskych a pastierskych komunít v oblasti C okupovaného Západného brehu. Násilný presun obyvateľstva, ktorého sa tým izraelské orgány dopúšťajú, predstavuje zločin proti ľudskosti.

„Osadnícke násilie je základnou zložkou štátom schválenej kampane etnického čistenia.“

Správa s názvom *Vymazať všetko palestínske: Izrael pácha etnické čistky zamerané na odstránenie beduínskych a pastierskych komunít na Západnom brehu* odhaľuje, že izraelská vláda začala presadzovať formálnu anexiu ako svoj výslovný politický cieľ. Realizuje pritom nábožensko-nacionalistickú agendu osadníckeho hnutia. Zrýchľila rozširovanie nezákonných osád a zaberanie pôdy, pričom zároveň zvýšila finančnú a logistickú podporu pre osady a vyzbrojila osadníkov.

Umožnila tak brutálnu, štátom posvätenú kampaň osadníckeho násilia a núteného vysídľovania Palestínčanov z oblasti C. Táto oblasť predstavuje viac ako 60 % okupovaného Západného brehu a dlhodobo zohráva kľúčovú úlohu v izraelskom úsilí o kontrolu nad územím a demografiou. Oblasť je totiž bohatá na prírodné zdroje, pasienky a poľnohospodársku pôdu a relatívne riedko osídlená.

„Počas posledného tri a pol roka izraelské orgány zvýšili tempo kampane etnického čistenia Palestínčanov na Západnom brehu. Vyháňanie, vyvlastňovanie a násilne presúvanie miestnych palestínskych komunít nie je dielom jednotlivých darebákov. Nie sú to len, ako ich medzinárodné spoločenstvo opakovane označuje, extrémistickí osadníci, organizácie či jeden alebo dvaja ministri. Sme svedkami cieľavedomého procesu anexie, ktorú vedie štát. Táto anexia sa odohráva pred očami celého sveta a úplne porušuje medzinárodné právo,“ uviedla generálna tajomníčka Amnesty

International Agnès Callamard.

„Naša správa ukazuje, že toto porušovanie medzinárodného práva a ľudských práv nie je výsledkom konania niekoľkých ‚zlých jednotlivcov‘. Osadnícke násilie je základnou zložkou štátom schválenej kampane etnického čistenia. Zohráva ústrednú úlohu pri udržiavaní izraelského režimu apartheidu,“ zdôraznila Agnès Callamard.

Izraelské úrady v súčinnosti s násilnými osadníkmi vysídlili tisíce ľudí

Výskum Amnesty International ukazuje vymazávanie palestínskej prítomnosti na Západnom brehu. Útoky izraelských židovských osadníkov dosahujú bezprecedentný nárast. Palestínčanov násilne vytlačujú z pôdy ich predkov a odrezávajú od prístupu k zdrojom obživy. Terorizujú ich, aby ich prinútili opustiť svoje domovy. Izraelská vláda tieto osadnícke útoky otvorene toleruje a aktívne uľahčuje, pričom sama deklaruje zámer formálne anektovať rozsiahle časti palestínskeho územia.

Komunity v údolí rieky Jordánu a v oblasti Južných hebronských vrchov snahám o vysídlenie naďalej vzdorujú. Sú odhodlané zostať na pôde, ktorú ich rodiny obývajú celé generácie. Amnesty International vyzýva medzinárodné spoločenstvo, aby okamžite podniklo kroky na ich ochranu.

Štáty majú jasné právne povinnosti konať s cieľom ukončiť nezákonnú izraelskú okupáciu a režim apartheidu. Medzinárodné spoločenstvo pri plnení týchto povinností opakovane zlyháva.

„Medzinárodné spoločenstvo bolo buď priamo spoluvinníkom, alebo nanajvýš pasívnym pozorovateľom opakovaných závažných porušení medzinárodného práva zo strany Izraela a jeho ignorovania rezolúcií Valného zhromaždenia a Bezpečnostnej rady OSN. Teraz musí jasne ukázať, že obdobie tichého súhlasu s izraelským etnickým čistením a anexiou sa skončilo,“ povedala Agnès Callamard.

Podľa údajov Úradu OSN pre koordináciu humanitárnych záležitostí (OCHA) v období od januára 2023 do apríla 2026 čelilo úplnému alebo čiastočnému vysídleniu najmenej 117 prevažne beduínskych a pastierskych palestínskych komunít. Do konca apríla 2026 násilne vysídlili najmenej 5 910 ľudí.

V rovnakom období došlo k bezprecedentnému nárastu osadníckeho násillia podporovaného štátom. Do konca apríla 2026 založili izraelskí židovskí osadníci na okupovanom Západnom brehu 363 predsunutých stanovišť, uvádza izraelská mimovládna organizácia Peace Now. Až 212 z nich založili od roku 2023 s aktívnou podporou izraelských orgánov. Tie nepodnikli takmer žiadne kroky na ich odstránenie, hoci sú nezákonné podľa medzinárodného aj izraelského práva.

„Vaša nečinnosť priamo prispieva k páchaniu zločinov proti ľudskosti.“

Mnohé z týchto nových nezákonných predsunutých stanovišť tvorili pastierske osady, z ktorých osadníci prostredníctvom paše zaberali rozsiahle oblasti palestínskej pôdy. Zakladanie osadníckych stanovišť sa uskutočňovalo v kontexte formálneho zaberania pôdy zo strany izraelskej vlády. Takmer 58 % pôdy v oblasti C okupovaného Západného brehu nie je zaregistrovaných a do februára 2026 izraelské orgány zhabali už polovicu tejto neregistrovanej pôdy, ktorú vyhlásili za pôdu vo vlastníctve Izraelského štátu.

„Svetoví predstavitelia, ktorí anexiu a osadnícke násilie vykresľujú ako izolované činy ‚extrémistických‘ osadníkov alebo ministrov a zavádzajú len obmedzené sankcie voči jednotlivcom či organizáciám, by mali našu správu vnímať ako varovanie. Takéto opatrenia sú žalostne nedostatočnou reakciou na štátnu kampaň etnického čistenia a systémové porušovanie medzinárodného práva a ľudských práv. Ide pritom o zločiny, ktoré sa rýchlo stupňujú priamo pred

očami medzinárodného spoločenstva,“ uviedla Agnès Callamard.

„Pre svetové predstavitelky a predstaviteľov, ktorí opakovane tvrdia, že sú proti anexii, no nerobia nič pre to, aby ju zastavili, máme odkaz. Vaša nečinnosť priamo prispieva k páchaniu zločinov proti ľudskosti. Dôsledky vašej nečinnosti ovplyvňujú celý svet, keďže ňou oslabujete medzinárodný poriadok založený na pravidlách.

Štáty – najmä tie, ktoré majú vplyv na Izrael, vrátane USA, Spojeného kráľovstva, Nemecka, Talianska a ďalších štátov EÚ, ako aj arabských krajín – musia okamžite zakázať všetok obchod, investície a akúkoľvek formu spolupráce či finančnej pomoci, ktoré prispievajú k zločinom nezákonnej okupácie, režimu apartheidu a etnickému čisteniu Palestínčanov, ktoré Izrael pácha.

Okrem toho musia všetky štáty uvaliť cielené sankcie na izraelských predstaviteľov, ktorí sa priamo podieľajú na týchto zločinoch. To zahŕňa predstaviteľov a predstaviteľky, ako sú premiér Benjamin Netanjahu, minister financií Becalel Smotrič, minister národnej bezpečnosti Itamar Ben-Gvir, ministerka pre osídľovanie a národné misie Orit Strook či minister obrany Jisrael Kac. Sankcie voči nim musia zahŕňať zmrazenie majetku aj zákaz cestovania,“ zdôraznila Agnès Callamard.

Metodológia výskumu

Amnesty International zahrnula do svojho výskumu 27 beduínskych a pastierskych komunít v oblasti C, ktoré násilne vysídlili v rokoch 2023 až 2025 alebo im hrozí vysídlenie.

Výskumný tím viedol rozhovory so 45 Palestínčanmi a Palestínčankami z 12 komunít, ktoré buď vysídlili, alebo im hrozilo vysídlenie. Okrem nich sa rozprávala aj s 19 právnikmi a právničkami, aktivistkami a aktivistami, ktorí boli svedkami násilia osadníkov, novinármi a novinárkami, zástupcami a zástupkyňami izraelských a palestínskych mimovládnych organizácií. Organizácia tiež overila viac ako 420 videí a fotografií a vykonala analýzu oficiálnych vládnych vyhlásení, dohôd, legislatívy, zmien v správe vecí verejných, súdnych záznamov, máp, satelitných snímok, správ OSN a organizácií občianskej spoločnosti a ďalších voľne dostupných materiálov.

Organizácia 13. mája poskytla svoje zistenia izraelským úradom. Ministerstvo obrany odpovedalo 23. mája, pričom uviedlo, že jeho sily reagujú na prípady násilia osadníkov, v prípade potreby zatýkajú podozrivých. V odpovedi tiež uviedlo, že vyšetroje prípady, v ktorých sa mohlo stať, že jeho sily nedodržali rozkazy alebo nezakročili s cieľom zastaviť násilie osadníkov. Dôkazy, ktoré zdokumentovala Amnesty International, však odhaľujú inú skutočnosť.

Dôkazy o úmysle Izraela etnicky vyčistiť a anektovať oblasť C

Od začiatku okupácie Západného brehu v roku 1967 izraelské vlády – s rôznou mierou intenzity a transparentnosti – jedna po druhej presadzovali politiky judaizácie tohto palestínskeho územia. Cieľom ich politik je maximalizovať židovskú kontrolu nad územím a zároveň minimalizovať palestínsku prítomnosť.

37. izraelská vláda vznikla koncom roka 2022 a vedie ju strana Likud Benjamina Netanjahua v koalícii so stranami Židovská moc Itamara Ben-Gvira a Náboženský sionizmus Becalela Smotriča. Táto vláda otvorene presadzuje formálnu anexiu oblasti C a násilné vysídlenie jej palestínskeho obyvateľstva.

Koaličné dohody vládnych strán zakotvujú priority osadníkov do štátnej politiky a legitimizujú víziu osadníckeho hnutia o „Veľkom Izraeli“. Na základe tejto ideológie pristupujú k celému Okupovanému palestínskemu územiu (OPT) ako k neoddeliteľnej súčasťi Izraela. To je v príkrom rozpore s

viacerými rezolúciami OSN aj poradným stanoviskom Medzinárodného súdneho dvora (ICC) z roku 2024. Izraelská okupácia palestínskeho územia je podľa stanoviska ICC nezákonná.

Úmysel odstrániť palestínske obyvateľstvo z oblasti C a anektovať toto územie dokazujú výslovné výzvy izraelských štátnych predstaviteľov na rozširovanie osád, rozšírenie izraelskej suverenity nad okupovaným územím, opatrenia zamerané na minimalizovanie palestínskej prítomnosti v oblasti C, ako aj verejná podpora osadníkov zo strany kľúčových ministrov – z ktorých niektorí sú sami osadníkmi. Zároveň tento úmysel dokazujú aj legislatívne opatrenia zamerané na anexiu a opatrenia na presun právomocí na Západnom brehu z vojenských orgánov na civilné orgány v rozpore s medzinárodným humanitárnym právom.

Zbúrali viac ako tritisíc domov

Úmysel štátu sa ďalej odráža v rýchlo pribúdajúcich vyhláseniach o zoštátnení pozemkov, v zjednodušených postupoch schvaľovania osád, urýchlennom rozširovaní osád, retroaktívnej legalizácii predsunutých osadníckych stanovišť a zvýšenej finančnej a politickej podpore osadníckej infraštruktúry. Zároveň s týmito opatreniami izraelská vláda postupuje v demolácii palestínskeho majetku a systémovom obmedzovaní pohybu Palestínčanov a Palestínčaniek vrátane ich prístupu k pôde a vode.

V priebehu prvých troch rokov funkčného obdobia súčasnej vlády sa ročný rozpočet Ministerstva pre osady a národné misie zvýšil o 122 %. Do roku 2026 dosiahla výška rozpočtu tohto ministerstva 764 miliónov šekelov (254,5 milióna USD).

Podľa organizácie Peace Now vláda v rokoch 2023 až 2025 schválila plány výstavby 50 785 bytových jednotiek v okupačných osadách. Len v roku 2025 Vyššia plánovacia rada schválila 27 941 bytových jednotiek, čo je viac než v ktoromkoľvek inom roku.

Celkový počet nových osád, ktoré vláda vyhlásila do 30. apríla 2026, stúpol na 102. Ide o zďaleka najvyšší počet nových osád schválených jednou vládou v celých dejinách štátu Izrael.

Izraelské orgány zároveň od januára 2023 do apríla 2026 zbúrali 3 407 palestínskych domov a stavieb v oblasti C. Podľa OCHA tak vysídlili 2 996 Palestínčanov.

Ukážkový prípad: dedina Zanuta

Paralelne s opísanými vládnyimi politikami s cieľom anektovať palestínsku pôdu v oblasti C sa zintenzívňovalo aj násilie proti miestnemu obyvateľstvu. Izraelskí osadníci podrobovali palestínske beduínske a pastierske komunity nikdy nekončiacemu nátlaku a prenasledovaniu. Často ich v tom podporoval ich štát alebo dokonca konali s priamou účasťou armády.

Mnohým palestínskym rodinám a komunitám napokon nezostala iná možnosť, ako opustiť pôdu, kde žili a pásli svoje stáda celé generácie. Osadnícke násilie a vandalizmus v kombinácii so zintenzívnením demolícií a dlhodobým odopieraním základných služieb zo strany izraelských úradov robia tieto oblasti okupovaného územia pre Palestínčanov v podstate neobývateľnými.

Uvedené donucovacie opatrenia sú teda navzájom prepojené. Spoločne odhaľujú zámernú, koordinovanú stratégiu Izraelského štátu na rozširovanie svojej kontroly nad oblasťou C zároveň s vysídľovaním palestínskych komunít.

Typickým príkladom uplatňovania tejto stratégie je prípad dediny Khirbet Zanuta (ďalej len Zanuta). Zanuta bola po celé generácie domovom palestínskej beduínskej komunity približne 250 ľudí. V roku

2021 však skupina izraelských židovských osadníkov založila len 1 km od Zanuty nezákonné predsunuté stanovište. Zo stanovišta, známeho ako farma Meitarim, spustili hneď dlhodobú kampaň obťažovania ľudí zo Zanuty.

Vyhrážali sa im, podnikali voči nim násilné útoky, blokovali ich prístup do sádov a na pastviny. Obyvateľov a obyvateľky Zanuty tak pripravili o živobytie a napokon ich donútili opustiť svoje domovy.

Zanuta dnes už neexistuje

Celá komunita bola vysídlená po vlne násilných nájazdov osadníkov, ktoré sa vystupňovali po 7. októbri 2023. Dedina obklopená okupačnými osadami a predsunutými stanovišťami už dlho čelila demolačným príkazom a reštriktívnym izraelským politikám územného plánovania, ktoré prakticky znemožňovali obyvateľom Zanuty legálne stavať.

Izraelský Najvyšší súd v dvoch rozhodnutiach, z júla 2024 a februára 2025 rozhodol v prospech práv obyvateľov a obyvateľiek Zanuty. Nariadil izraelským úradom, aby im uľahčili návrat do Zanuty a zabezpečili ich ochranu pred násilím osadníkov. V skutočnosti sa však vyhnané obyvateľstvo vrátiť nemohlo – nedovolili im to neustávajúce útoky osadníkov a zničenie kľúčovej infraštruktúry. Adel al-Till, bývalý obyvateľ Zanuty, povedal: *„Osadníci boli ozbrojení a neustále na nás útočili... Báli sme sa, bol to teror.“*

Satelitné snímky, rozhovory a videozáznamy ukazujú, že Zanuta dnes už neexistuje; vo veľkom rozsahu ju zničili a úplne vyludnili.

Exponenciálny nárast osadníckeho násilia podporovaného štátom

Dlhodobá kampaň osadníckeho násilia proti Palestínčanom na Západnom brehu zaznamenala za súčasnej izraelskej vlády dramatický rozmach. Bezprecedentne stúpili počty prípadov zabitia, zranenia, vysídlenia Palestínčanov a Palestínčaniek, ničenia ich majetku a nezákonného privlastnenia ich pôdy. Izraelskí osadníci prešli na čoraz agresívnejšie taktiky na násilné vysídľovanie palestínskych komún.

Útoky na domy a majetok, neustále obťažovanie, vyhrážky a fyzické útoky dopĺňajú systematickým cínením na zdroje obživy Palestínčanov. To zahŕňa obmedzovanie ich prístupu na pastviny a k vodným zdrojom, krádeže alebo zabíjanie a mrzačenie ich hospodárskych zvierat, ničenie polí, sádov a úrody. Podľa OCHA došlo v rokoch 2020 až 2024 k takmer sedemnásobnému nárastu smrteľných útokov osadníkov na palestínske beduínske a pastierske komunity.

Izraelské orgány aktívne napomáhajú útokom

Amnesty International overila videozáznamy a fotografie vlámania, podpaľáčstva a rozsiahleho ničenia domovov, škôl, vozidiel a poľnohospodárskeho majetku, ako aj ničenia vodných zdrojov, solárnych panelov a zásob potravín. Respondenti a respondentky uvádzali tiež rozšírené fyzické násilie vrátane bitia palicami a pažbami pušiek, hádzania kameňov, pobodania nožmi.

Izrael ako okupačná mocnosť má povinnosť chrániť životy a živobytie okupovaného obyvateľstva. Zároveň má povinnosť brániť osadníkom v páchaní násilia a vyšetrovať ho, keď k nemu dôjde. Skutočnosť je však úplne opačná. Izraelské orgány aktívne napomáhajú takýmto útokom. Osadníkov vyzbrojujú a armáde a polícii umožňujú podporovať osadnícke útoky proti Palestínčanom a Palestínčankám alebo sa na nich priamo podieľať. Útoky osadníkov povzbudzujú aj tým, že páchatelom poskytujú takmer úplnú beztrestnosť.

Po útoku na Izrael pod vedením Hamasu zo 7. októbra 2023 izraelské orgány uvoľnili kritériá na vydávanie súkromných zbrojných preukazov na držbu strelných zbraní. Tisíckam osadníkov vydali strelné zbrane a uniformy, čím Palestínčanom sťažili rozlišovanie medzi vojakmi a osadníkmi. Do januára 2026 získalo oprávnenie na držanie strelnej zbrane viac ako 240 000 izraelských občanov a občianok. To predstavuje 15-násobný nárast v porovnaní s ročným priemerom 8 000 vydaných oprávnení pred uvoľnením kritérií. Nová politika v oblasti vyzbrojovania súkromných osôb viedla k prudkému nárastu ozbrojených útokov osadníkov.

Amnesty zdokumentovala, ako násilie osadníkov poslúžilo pri nútenom vysídľovaní Palestínčanov

Správa Amnesty International dokumentuje tri typické prípady zámerného využitia násilia izraelských osadníkov ako nástroja na nútené vysídľovanie palestínskych komunit v oblasti C. Jedným príkladom je Zanuta v Južných hebronských vrchoch, druhým Ein Samia v strednej časti Jordánskeho údolia, ktoré úplne vysídlili v roku 2023. Tretím príkladom je skupina malých komunit v oblasti v severnej časti Jordánskeho údolia – Ein al-Hilweh, Makhoul a Al-Farisiya, ktorým stále hrozí vysídlenie.

V severnej časti Jordánskeho údolia je najmenej 38 komunit, ktoré Izrael ohrozuje vysídlením. Ide o domov približne 7 000 Palestínčanov a Palestínčaniek. Takmer 90 % tejto oblasti Izrael eviduje ako štátne pozemky, vojenské palebné zóny, prírodné rezervácie alebo archeologické náleziská – to všetko predstavuje nástroje, ktoré Izrael používa na obmedzenie prístupu Palestínčanov k pastvinám a vodným zdrojom, aby si nakoniec vynútil ich vysídlenie.

Najiyyah Bisharat z pastierskej komunity Makhoul povedala: *„Neprestajne nás obťažujú osadníci, ale my sa nevzdáme. Ide o našu lásku k našej pôde a k našej práci. Pôda je naša identita a ak nás z nej vyženú, zomrieme. Presne ako ryby, ak ich vytiahnu z vody.“*

Všeobecná beztrestnosť

Tým, že izraelské orgány nebránia násiliu osadníkov a aktívne ho podporujú, zámerne vytvorili prostredie všeobecnej beztrestnosti, ktoré podnecuje ďalšie násilie osadníkov. Amnesty International zdokumentovala prípady, v ktorých sa izraelské orgány pri „nastolovaní poriadku“ nezamerali na páchatelov, ale na samotných Palestínčanov, ktorí násilie osadníkov nahlásili. Vypočúvali, pokutovali alebo svojvoľne zatkli tých, ktorých majú podľa medzinárodného práva chrániť.

Osadníkov a osadnícke organizácie ešte viac povzbudzuje beztrestnosť, ktorej sa tešia už celé desaťročia. Aj v prípadoch, keď iné štáty uvalili sankcie na jednotlivých osadníkov alebo skupiny, v Izraeli čelili minimálnym alebo žiadnym dôsledkom.

Napríklad Yinona Leviho, osadníka zapojeného do série zdokumentovaných násilných útokov proti palestínskym komunitám, voči ktorému zaviedli sankcie Spojené kráľovstvo a EÚ, 28. júla 2025 nafilmovali v Umm al-Khair, ako zastrelil neozbrojeného palestínskeho obrancu ľudských práv a učiteľa Awdu al-Hathaleena.

„Príliš dlho svet ignoroval...utrpenie Palestínčaniek a Palestínčanov“

Hoci Leviho na krátko zadržali pre podozrenie z „neúmyselného zabitia“, už na druhý deň ho prepustili. Uložili mu len trest domáceho väzenia na tri dni. Neskôr sa mohol vrátiť k obťažovaniu Palestínčanov a pracovať na založení nového predsunutého osadníckeho stanovišta na pozemkoch palestínskej dediny Umm al-Khair. Od smrtiaceho útoku uplynul už takmer rok, a proti Yinonovi Levimu ešte stále nebolo vznesené obvinenie.

„Bez vyvodzovania zodpovednosti nám pred očami vymiznú palestínske komunity z celého Západného brehu. Príliš dlho svet ignoroval nesmierne, nepredstaviteľné utrpenie Palestínčaniek a Palestínčanov, ktorí sú vykorenení a vymazávaní z územia, na ktorom žili po celé generácie. Štáty musia urobiť všetko, čo je v ich silách, aby ukončili izraelskú kampaň etnických čistiek a anexie v oblasti C Západného brehu. Musia vyvinúť tlak na izraelské orgány, aby okamžite zrušili všetky izraelské osady a rozobrali predsunuté stanovišťa. Všetkým vysídleným Palestínčanom musia umožniť návrat do svojich domovov.“

„Všetky štáty musia podporovať Medzinárodný trestný súd a spolupracovať s ním pri vyšetrovaní situácie v Palestínskom štáte. Musia tiež začať vlastné vyšetovania zločinov podľa medzinárodného práva spáchaných na Okupovanom palestínskom území. Odkaz pre Izrael musí byť jednoznačný: dlhoročná beztrestnosť sa skončila, už nemôžeme pokračovať v spolupráci ako doteraz, kým sa neskončia izraelský apartheid, etnické čistky a nezákonná okupácia,“ zdôraznila Agnès Callamard.

<https://www.amnesty.sk/izraelska-vlada-zrychluje-etnicke-cistky-palestincanov-medzinarodne-spolocnostvo-musi-zastavit-anexiu-zapadneho-brehu>